

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΙΩΝ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εὐθείας ἀπεργάσασθε».

Δύο φωνές ἀκούονται στὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου σήμερα. Εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ποὺ καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀνοίξουν τίς ψυχές τους καὶ νὰ δεχθοῦν τὸν Χριστὸ ποὺ βαπτίζεται γιὰ νὰ ἀγιάσει τὰ ὕδατα, γιὰ νὰ ἀγιάσει τὴν κτίση καὶ νὰ καθαρίσει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. «Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εὐθείας ἀπεργάσασθε».

Ἡ δευτέρη φωνὴ εἶναι τοῦ Θεοῦ Πατρός, «οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα», ποὺ ἐπιβεβαιώνει τὴν ταυτότητα τοῦ βαπτιζομένου στὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου Χριστοῦ, καὶ συγχρόνως τὴ φωνὴ καὶ τὴν πρόσκληση τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

«Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εὐθείας ἀπεργάσασθε».

Πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες εἶδαμε τὸν Χριστὸ νὰ πραγματοποιεῖ μέ τὴν ἐνανθρώπηση καὶ τὴ γέννησή του στὸ ταπεινὸ σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ τὸ πρῶτο μεγάλο βῆμα γιὰ τὴ συνάντησή του μέ τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο. Τὸν εἶδαμε νὰ ἐτοιμάζει τὴν ὁδὸ ποὺ θὰ ὀδηγήσει καὶ πάλι τὸν ἄνθρωπο πρὸς τὸν Θεὸ-Πατέρα, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἀπομακρύνθηκε μέ τὴν παρακοὴ καὶ τὴν πτώση στὴν ἁμαρτία. Τὸν εἶδαμε νὰ τὴν κάνει εὐθεία, καλύπτοντας τὴν αἴγλη τῆς θεότητος μέ τὸ ἔνδυμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γιὰ νὰ διώξει μέ τὴν ἀγάπη τὸν φόβο τοῦ ἀνθρώπου. Τὸν εἶδαμε νὰ τὴν κάνει εὐθεία μέ τὴν ταπείνωσή του, ποὺ τὸν ὀδήγησε ὄχι μόνο νὰ γίνῃ ἄνθρωπος ἀλλὰ καὶ νὰ καταδεχθεῖ νὰ σκύβῃ τὸ κεφάλι καὶ νὰ βαπτισθεῖ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ δούλου του. Τὸν εἶδαμε νὰ τὴν κάνει εὐθεία, ἀπομακρύνοντας τὰ ἐμπόδια ποὺ τοποθέτησε ὁ αἴτιος τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου, ὁ διάβολος, δηλαδή τὰ πάθη, τὴν ἐμμονὴ στὴν ἁμαρτία, τὸν φόβο καὶ τὴν ἀποξένωση ἀπὸ τὸν Θεό.

Ὅσο καὶ ἐάν ὁ ἄνθρωπος περίμενε καὶ προσδοκοῦσε τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσίου, δὲν ἦταν εὐκόλο νὰ τὸν πλησιάσει, γιατί ὁ ἐχθρὸς τῆς σωτηρίας του ἀντιδρούσε στὴν προσέγγιση αὐτὴ καὶ χρησιμοποιοῦσε ὡς ἐμπόδια στὸν δρόμο του τὸν ἐγωισμό, τὴν ὑπερηφάνεια καὶ τὴν ἀπιστία. Ὅσο καὶ ἐάν ὁ ἄνθρωπος περίμενε νὰ συναντήσῃ αὐτόν ποὺ θὰ τὸν ἀπελευθέρωνε ἀπὸ τὰ δεσμά του, δὲν ἦταν εὐκόλο οὔτε νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ οὔτε νὰ βαδίσῃ τὸν δρόμο πρὸς τὴ συνάντησή του μαζί του χωρὶς νὰ σκοντάψῃ, γιατί ἡ ἁμαρτία τοῦ σκότιζε τὸν νοῦ καὶ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς.

Σήμερα ὁμως ὁ Χριστὸς βαπτίζεται στὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου κάνοντας τὸ δεύτερο μεγάλο βῆμα καὶ ἀρχίζοντας ἐπίσημα τὴν πορεία του πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Ὁ Χριστὸς βαπτίζεται καὶ ὁ Πρόδρομός του καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους γιὰ ἄλλη μία φορὰ νὰ ἐτοιμάσουν τὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου καὶ νὰ κάνουν «εὐθείας τὰς τρίβους αὐτοῦ».

Ὁ Πρόδρομος καλεῖ σήμερα καὶ ἐμᾶς, ἀδελφοί μου, νὰ ἐτοιμάσουμε τὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου στὶς ψυχές μας. Δὲν μᾶς καλεῖ, γιατί ὁ Χριστὸς ἔχει ἀνάγκη τὴν ὁδὸ τῶν ἀνθρώπων γιὰ νὰ βαδίσῃ πρὸς ἐμᾶς, ἀλλὰ γιατί περιμένει μέ αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ τοῦ ἐκφράσουμε τὴ θέληση καὶ τὴν ἐπιθυμία μας νὰ τὸν συναντήσουμε καὶ νὰ ἐνωθοῦμε μαζί του.

Ὁ Χριστὸς μέ τὴ βάπτισή του μᾶς παρέχει τὴν κάθαρση τῆς ψυχῆς μας ἀπὸ τοὺς ρύπους τῆς ἁμαρτίας, τῆς κακίας, τῶν παθῶν καὶ τῶν ἀδυναμιῶν μας, ἀλλὰ δὲν μᾶς ὑποχρεώνει ἐκβιαστικά νὰ τὴν δεχθοῦμε. Θέλει τὴ συγκατάθεσή μας. Ζητᾷ τὴν ἐλεύθερη βούλησή μας. Περιμένει νὰ κάνουμε καὶ ἐμεῖς ἓνα βῆμα πρὸς Αὐτόν γιὰ νὰ τὸν συναντήσουμε, ἀνοίγοντας τὴν ψυχὴ μας γιὰ νὰ τὸν δεχθοῦμε, γιὰ νὰ τοῦ ἐπιτρέψουμε νὰ τὴν καθαρίσῃ ἀπὸ ὅ,τι τὴ ρυπαίνει καὶ τὸν ἐμποδίζει νὰ ἐνοικήσῃ μέσα της.

«Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εὐθείας ἀπεργάσασθε».

Ἄς σπεύσουμε νὰ ἀνταποκριθοῦμε, ἀδελφοί μου, στὴν πρόσκληση τοῦ τιμίου Προδρόμου. Ἄς σπεύσουμε νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν προσφορὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ ἄς ἐτοιμάσουμε ὁ κάθε ἓνας ἀπὸ ἐμᾶς μέ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν «καθαριστικὴ τῆς ὑπερουσίας Τριάδος ἐνέργεια», ποὺ ἐκπηγάζει σήμερα ἀπὸ τὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου, τὴν ὁδὸ τοῦ Χριστοῦ ποὺ θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴ συνάντησή του καὶ στὴ σωτηρία μας.

Διάπυρος πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς βαπτισθέντα Κύριον εὐχέτης

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας Παντελεήμων